

Podcast 235 "Wie is Jezus voor jou?"

Reflecties op Petrus en Paulus

"29 juni 2025 Hoogfeest van H.Apostelen Petrus en Paulus: God bouwt zelden op wat wij als sterk beschouwen. Hij kiest zelden de logische, de geschikte, de zelfverzekerde"

Vrienden, 29 juni vieren we altijd het feest van Petrus en Paulus, ook als dat op een zondag valt, viert de kerk dat. Dus de normale cyclus, die moet dan eventjes wijken voor deze twee grote steunpilaren van het geloof.

Petrus en Paulus, zo verschillend van aard, zo verenigd in Christus. Het twee mannen die niet begonnen als heiligen, maar door de genade van God tot heiligen werden gevormd.

Er is iets ongerijmds in het christelijk geloof. Neem de keuze van Jezus.

Hij wijst Petrus aan, Simons zoon van Jona, zegt hij. Hij wijst hem aan als fundament van de kerk. En wat is dat voor een fundament? Een man die nog geen twee zinnen later Jezus tegenspreekt. Een man die op het beslissende moment, drie keer zegt, ik ken hem niet. En een man die twijfelt zingt en roept en vlucht. En toch zegt Jezus tegen hem, gij zet Petrus, jij bent de rots, op jou bouw ik mijn kerk.

En dan hebben we nog de ander, Paulus, bij hem ligt het anders. Hij is intellectueel lees zijn brieven maar, scherpzinnig. De man met argumenten met visie met vuur. Maar ook bij hem moest alles op zijn kop gezet worden.

Paulus dacht dat hij God in dienst bewees door de eerste christenen te vervolgen. Het leek hem godslasterlijk als iemand zich uitgeeft voor de zoon van God. En hij meende dat het allemaal echt zeker te weten, totdat Jezus aan hem verscheen. Hem verblindde, om hem werkelijk te laten zien. En wat deed hij, Paulus wat deed hij vervolgens? Met datzelfde vurige karakter verdedigde hij vervolgens Jezus.

God bouwt zelden op wat wij als sterk beschouwen. Hij kiest zelden de logische, de geschikte, de zelfverzekerde. Hij kiest degene... Die weet dat hij genade nodig heeft.

Want uiteindelijk is dat het geheim van heiligheid. Niet volmaaktheid maar trouw. Zoals Paulus zegt aan het eind van zijn leven... ik heb de goede strijd gestreden ik heb de wedloop voltooid... ik heb het geloof bewaard.

Nee, hij zei niet ik was altijd sterk. Hij zei ook niet ik heb nooit getwijfeld, maar ik heb volgehouden...

in het evangelie van deze feestdag neemt Jezus zijn leerlingen mee naar de streek van Caesarea Philippi. Dat is een heidense plaats. Dat staat daar vol met beelden van afgoden. En daar stelt Jezus de meest beslissende vraag. Wie zeggen de mensen dat de mensenzoon is?

Nou, er komen allerlei vreemde antwoorden, Jezus die reageert er niet op, maar dan komt de directe vraag, maar gij, wie zegt gij dat ik ben? En dat is geen toets over leerstellingen, dat is ook geen theologische multiple choice vraag.

Dat is een existentiële vraag, het heeft met je leven te maken, persoonlijk confronteer het.

Het is de vraag die ons vandaag de dag ook wordt gesteld. Niet wat zegt de Catechismus maar... Wie ben ik voor jou? En daar spreekt Petrus, zoals hij dat vaak doet, zonder aarzelen. Gij zijt Christus de zoon van de levende God. En dan volgt het moment dat alles verandert. Want dan zegt Jezus, gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik mijn kerk bouwen.

Let wel, Jezus noemt hem rots. Terwijl hij weet dat Petrus later toch ja zal vallen, zal liegen, zelfs zal zeggen ik ken hem niet, terwijl hij hem al te goed kent.

Natuurlijk. Jezus kiest een man die wankelt om een rots te worden. Hij kiest een visser met ruwe handen om het zomaar te zeggen en geen theoloog met fijne woorden.

Waarom? Omdat Jezus geen perfecte mensen nodig heeft om zijn kerk te bouwen. Die zijn er namelijk niet. Ja, uiteindelijk wel. Want elke zonder heeft tenslotte een toekomst zoals ook elke heilige een verleden heeft. Geldt ook voor u en mij. Voor jou en voor mij.

Jezus zoekt mensen die vallen, maar weer opstaan. Die twijfelen, maar blijven liefhebben. Petrus is een beeld van de kerk zelf, heilig en zondig.

Die kwetsbaarheid, eerlijk beleefd, dat maakt hem overigens betrouwbaarder dan vertrouwen op eigen kracht. Uitverkoren en gebrekkig. Ja, dat gaat samen, die paradox, ik blijf er maar over bezig. De poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen, zegt Jezus vervolgens.

Wat een belofte. Maar ook wat een verantwoordelijkheid. En dan, ja, Paulus nogmaals. Vandaag gevierd naast Petrus. Alsof God ons wil laten zien, heiligheid kent vele gezichten. Waar Petrus, een man van eenvoud en impulsief is, is Paulus scherpzinnig geleerd, vurig van geest, van aard. Hij die eerst de kerk vervolgde wordt haar grootste prediker. Een grootste missionaris.

God breekt zijn trots, op de weg naar Damascus en bouwt daar een nieuwe apostel uit de resten van een farizeeër. En ja, dat kan.

Paulus leert ons dat geen verleden een belemmering hoeft te zijn voor Gods genade. En dat de grootste tegenstander de grootste verkondiger kan worden.

In hem, in deze Paulus, zien we de kracht van bekering, de altijd onverwachte wending van Gods barmhartigheid.

In de kunst worden Petrus en Paulus afgebeeld, Petrus met de sleutels, we kennen het, Paulus met het zwaard.

Beiden zijn symbolisch. De sleutels, Christus vertrouwt Petrus de toegang tot het Rijk toe. Wie gij zult vergeven, ze zijn vergeven, wie gij niet zult vergeven, ze zijn niet vergeven.

De kerk wordt gebouwd door de apostelen. En hier gaat het niet om wereldse macht, als het om die sleutels gaat, maar om geestelijke autoriteit. Ontbinden en ontbinden, het bewaren van de waarheid het dienen van de eenheid.

En dan het zwaard van Paulus, symbool van het woord van God. Dat is, zoals Paulus het zelf noemt, scherper dan een tweesnijdend zwaard.

Maar ook van zijn martelaarschap. Hij gaf zijn leven voor Christus in Rome aan. onder Nero waarschijnlijk op dezelfde dag als Petrus en hij viel uiteindelijk onder het zwaard.

Peters en Paulus, wat betekent dat voor ons vandaag? We leven in een tijd waarin gezag wordt betwijfeld en waarin de kerk zelf, vaak terecht overigens, kritisch bevraagd wordt. En dan is het goed om terug te keren naar deze twee fundamenten, deze pilaren steunpilaren van onze kerk van ons geloof.

Niet naar het uiterlijk van de kerk maar naar het hart. Een kerk gebouwd op genade, geleid door de geest.

En de vraag blijft dezelfde als toen in Caesarea Philippi. En daarom stel ik hem nou maar aan jou, aan u. Wie zegt gij dat ik ben? Niet, wat weet je over mij? Nee, niet, wat zegt de traditie over Jezus? Maar, wie zeg jij? Wie zeg jij vandaag in dit leven? Wie zeg jij dat Jezus is, in jouw worsteling?

+Rob Mutsaerts

23 Juni 2025

29 juni 2025 Hoogfeest van de H.Apostelen Petrus en Paulus

Lezingen:

Op deze dag herdenken wij de marteldood van de apostelen Petrus en Paulus, de bekroning van hun getuigenis voor de Heer.

Hand. 12, 1-11 Nu weet ik zeker dat de Heer mij heeft ontrukkt aan de macht van Herodes | Ps. 34 (33), 2-9 R: De Heer heeft mij gered uit al wat ik vreesde | 2 Tim. 4, 6-8.17-18 Nu wacht mij de krans der gerechtigheid | Mt. 16, 13-19 Gij zijt Petrus en Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen

Muziek :

'Anima Christi' van pr. Marco Frisina